

CONSILIUL LEGISLATIV

București
București

Ep. 202 / 06.05.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii energiei electrice și a gazelor
naturale nr. 123/2012**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 (b202/06.04.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1629/07.04.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D313/07.04.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

2. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, prima Cameră sesizată fiind Senatul, în conformitate cu dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Subliniem că **Expunerea de motive** este **insuficient argumentată și nu respectă structura** instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit normelor de tehnică legislativă menționate *supra*, instrumentul de prezentare și motivare trebuie să prezinte cerințele care reclamă intervenția normativă - cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi - și să cuprindă secțiuni distincte

privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri, precum și măsurile de implementare, respectiv modificările instituționale pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

Precizăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr. 682/2012, „*Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) [...]*”. Totodată, sunt aplicabile și considerentele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 139/2019¹.

5. Prin redactarea propusă, proiectul de față nu respectă prevederile art.6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „*Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă*”.

De asemenea, norma/proiectul nu se conformează prevederilor cuprinse în aceeași lege la art. 8 alin. (4) teza I - „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*” - și la art. 36 alin. (1) - „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc (...)*”.

Referitor la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*”, orice act normativ trebuind „*să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat*” și că „*respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”².

6. Aducem în atenție că, în actuala redactare, reglementarea preconizată este lipsită de claritate și coerență, în ceea ce privește aspectele sale esențiale, referitoare la calitatea de prosumator, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a avea această calitate, dar și la aplicarea în timp a normelor proiectului de față.

¹ „Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale”.

² A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr.22/2016, care trimite la Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96”.

Astfel, semnalăm că intenția de reglementare nu este clară, existând o necorelare între **definiția prosumatorului** preconizată în cadrul proiectului, conform căreia prosumator este numai **persoana fizică** și conținutul **Expunerii de motive**, care nu doar că se referă la „**prosumator - persoană juridică**”, ci se referă și la „stabilirea unui **tratament diferit pentru** acel prosumator ce ar putea fi numit un veritabil **prosumator de tip casnic** ce are o putere instalată de 27 kW” și „care va putea solicita aplicarea unui mecanism de compensare cantitativă”.

În detalierea celor expuse anterior, aducem în atenție că, potrivit definiției prosumatorului, astfel cum este propusă la **art. I pct. 2** în textul **art. 3 pct. 95**, care vizează exclusiv „clientul final, **persoană fizică**”, **persoana juridică** nu mai are această calitate, așa cum este reglementarea *de lege lata*.

Or, această soluție nu doar că nu se corelează cu Expunerea de motive, dar contravine definiției de la articolul 2 punctul 14 din **Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (reformare)**, potrivit căruia „*autoconsumator de energie din surse regenerabile înseamnă un client final care își desfășoară activitățile în spațiul propriu situat într-o zonă determinată sau, dacă statul membru permite acest lucru, în alte spații, care produce energie electrică din surse regenerabile pentru propriul consum și care poate stoca sau vinde energie electrică din surse regenerabile autoprodusă, cu condiția ca, în cazul unui autoconsumator necasnic de energie din surse regenerabile, aceste activități să nu constituie activitatea sa comercială sau profesională primară*”.

Întrucât textul citat nu distinge între clientul final persoană fizică și clientul final persoană juridică, din aplicarea *principiului ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, rezultă că autoconsumatorul de energie din surse regenerabile (sau prosumatorul în terminologia legislației naționale), poate fi atât persoană fizică, cât și juridică.

Menționăm că, potrivit art. 3 pct. 20 din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, „**client final**” este „*orice persoană fizică sau juridică ce cumpără energie electrică pentru consum propriu*”.

Pe de altă parte, la **pct. 3**, în textele propuse pentru **art. 73¹ alin. (1) și (3)**, se prevăd aceleași drepturi atât pentru „prosumatorii persoane fizice”, cât și pentru **autoritățile și instituțiile publice care produc energie electrică** în unități de producere a energiei electrice cu

o putere instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum, de unde rezultă că aceste din urmă entități, deși nu sunt persoane fizice, intră tot **în categoria prosumatorilor**.

Mai mult decât atât, art. 73¹ alin. (7) din actul de bază, care nu face obiectul unei intervenții prin prezentul proiect, exceptează prosumatorii, persoane fizice sau **persoane juridice**, de la obligația de achiziție anuală și trimestrială de certificate verzi.

Față de cele arătate mai sus, învederăm că **normele preconizate nu se integrează** din punct de vedere al soluțiilor promovate **nici în ansamblul prevederilor actului de bază**, recte al Legii nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

7. În ceea ce privește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi prosumator, semnalăm că textul propus la **art. I pct. 2** pentru **art. 3 pct. 95**, prin modalitatea de redactare, omite să menționeze dacă acestea se aplică cumulativ ori sunt condiții alternative.

8. Lipsită de claritate este și norma propusă la **art. I pct. 4** pentru **art. 73¹ alin. (3²)**, care se referă la un **contract cu o natură juridică mixtă**, și anume contract de vânzare-cumpărare care ar conține stipulată o clauză de donație, neclaritatea fiind generată inclusiv de folosirea expresiei „își exprimă opțiunea”, neînțelegându-se dacă donarea respectivă este obligatorie sau opțională, așa cum ar părea că rezultă din terminologia utilizată.

9. Norma preconizată pentru **art. II** se referă la **contractele de vânzare-cumpărare a energiei electrice din surse regenerabile încheiate între furnizor și prosumator aflate în derulare** la data intrării în vigoare a „prezentei legi”, or, cel puțin până la această dată, calitatea de prosumator o au atât persoanele fizice, cât și cele juridice.

În orice caz, această normă este susceptibilă de încălcarea principiului neretroactivității legii, statuat la art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată, potrivit căruia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 445/05.05.2026